

РЕШЕНИЕ

№ 5123

гр. София, 23.07.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 24.06.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1403** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 АПК вр. чл. 1 ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Г. П. Г. срещу Столична община. Ищцата твърди, че на 06.10.2006г. е извадена принудително от апартамент № 80 в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет. 4 от служители на район „М.“, въпреки представения от нея болничен лист и нередовното и призоваване за изпълнението. С молба от 27.03.2012г. ищцата сочи, че претендираните вреди са причинени от служители на район „М.“, които са пристъпили към изпълнение без редовна процедура по призоваване, без да се зачете представен болничен лист. Разбили са входната врата и са преместили скрин, за да влязат. Вследствие стреса ищцата получила инсулт и лежала в безпомощно състояние в присъствието на служителите на район „М.“ от 09:00 до 12:30ч., едва след което била повикана медицинска помощ. В резултат на това ищцата претърпяла неимуществени вреди- увреждане на здравето и имуществени вреди - разпиляна покъщнина и дрехи, съгласно уточнителна молба от 16.03.2012г. на обща стойност 15000лв. В молба от 04.11.2011г. ищцата твърди, че служители на ответника са действали незаконосъобразно, като са игнорирали обстоятелството, че тя е лежала в безсъзнание с инсулт в една от стаите на апартамента и са извикали „Бърза помощ“ едва след два часа. Забавянето на медицинската помощ се е оказало фатално за здравето и. Заради забавената с 3 часа и половина медицинска помощ ищцата получила исхемичен мозъчен инсулт, била и направена сърдечна операция с байпаси, пейсмейкър и били прерязани лимфните възли. При изнасянето и от къщи служителите на ответника я съблекли и била

откарана в Окръжна болница и без лични документи. Поради това ищцата претендира ответникът да бъде осъден да заплати обезщетение за претърпени имуществени вреди в общ размер 15000лв., представляващи стойността на дрехи и покъщнина съгласно списък към молбата от 16.03.2012г. и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 60000лв. за периода от 31.12.2006г. до завеждане на исковата молба. Претендира разноски.

Ответникът - Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва исковите. Поддържа, че изземването на процесния имот е извършено на основание влязла в сила заповед, потвърдена като законосъобразна с влезли в сила решения, като процедурата е извършена съгласно всички административно- производствени правила. Твърди, че с влязло в сила решение е отхвърлена жалбата на ищцата срещу действията на органа по изпълнението. Изтъква, че вещите, посочени от ищцата, са заключени в жилището на отговорно пазене и са предадени на дъщерята на ищцата – Т. Д., съгласно съставен протокол. Поради това ответникът счита, че не е налице причинна връзка между поведението на служители на администрацията и претърпени от ищцата вреди. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищцата.

Прокуратурата чрез прокурор Костов при СГП счита, че не е налице причинно-следствена връзка между поведението на административните органи и претендираните от ищцата вреди.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповед № РД-58-75/27.09.2006г. на кмета на район „М.“ – Столична община е наредено да се иземе от Г. П. Г. и Т. Б. Д. общинското жилище находящо се в[жк][жилищен адрес]0. В мотивите е посочена Заповед № 58-9/05.03.2001г. на Кмета на СО район „М.“ за иземване на общински имот; Решение № от 15.04.2003г. на Софийски градски съд, Административна колегия, III Г състав по адм. дело № 545/2001г., с което е отхвърлено искането на Т. Б. Д. и Г. П. Г. за отмяна на Заповед № РД-58-9/05.03.01 на кмета на район „М.“, с която на основание чл.65 ал.1 ЗОС е наредено да се иземе общински имот- ап.80, вх.4, [жилищен адрес] М. III ;Решение № 2139/10.03.2004г. на Върховен административен съд на Република България, III отделение по адм. дело №10624/2003г., с което се оставя в сила Решение от 15.04.2003г. по адм. дело № 545/2001г ; Решение № 7926/10.05.2004г. на Върховен административен съд на Република България, Петчленен състав по адм. дело № 5307/2004г., с което се оставя без уважение молбата на Г. П. Г. и Т. Б. Д. за отмяна на влязлото в сила Решение от 15.04.2003г. по адм. д. № 545/2001г. на Софийски градски съд, оставено в сила с Решение №2139/10.03.2004г. по адм. д. № 10624/2003г. на Върховен Административен съд, трето отделение и Покана № ЖН-94-00-139/00/16.11.2004г. за доброволно освобождаване на имота. Поканата е залепена на входната врата на апартамента на 18.11.2004г., за което са се подписали двама свидетели от съседните апартаменти, видно от забележката на гърба на поканата.

Наемателят не е освободил общинското жилище в определения едномесечен срок, нито в срока за доброволно изпълнение. Поради това със заповед № РД-58-75 от 27.09.2006г. е определено принудителното изземване на имота да се осъществи на 06.10.2006г. със съдействието на полицията. Заповедта е залепена на входната врата

на жилището и на таблото за обявления в районната администрация на 29.09.2006г., след опити заповедта да се връчи лично. Отбелязване за това е направено на гърба на заповедта, удостоверено с два подписа на служители на СО.

На 06.10.2006г. в район „М.“ е заведена жалба вх. № към КЖ -94-00-139/00 от ищцата с възражение относно призоваването за принудителното изпълнение и е представен болничен лист за временна нетрудоспособност от 05.10.2006г. до 08.10.2006г. с диагноза неинсулинозависим захарен диабет без усложнения. Съдът приема, че болничният лист е представен в СО-район „М.“ преди започване на изпълнението, тъй като ищцата е била вече в жилището си при неговото започване, след което е изпаднала в безсъзнание.

Видно от протокол от № 1 от 06.10.2006г., съставен и подписан от трима служители на отдел „УОСЖН“ и един свидетел, в изпълнение на заповед № РД-58-75/27.09.2006г. на кмета на СО-район „М.“ и на основание чл. 65 ЗОС, е извършено принудително изземване на жилището. В протокола е посочено, че изземването е извършено със съдействието на органите на полицията, при стриктно спазване на разпоредбите на чл. 34 НРУУРОЖТСО. Представено е писмо от кмета на район „М.“ до началника на ПУ при 07 РУ – СДВР с искане за съдействие от страна на полицията при изземване на жилището. Такова съдействие е оказано на 06.10.2006г. от двама полицаи на 07 РУ – СДВР.

Съгласно отразеното в Протокола за принудително изземване служителите на СО район „М.“ на 06.10.2006г. в 10 часа, във връзка с изпълнение на Заповед № РД-58-75 от 27.09.2006г. и в присъствието на двамата полицаи от 07 РПУ, след направени многократни опити /звънене, настойчиво чукане по входната врата/ за достъп до апартамента на ищцата предприели действия по отключване на входната врата, която се оказала подпряна отвътре със скрин, което довело до демонтирането на вратата от ключар. Последвало изготвянето на опис на вещите намерени в жилището, отразени в Протокол № 2. При огледа на южната стая в жилището е била открита жена, която лежала на матрак в един от ъглите. Служителите по изземването направили безуспешен опит да осъществят самоличността ѝ, след което един от полицаите се свързал с дежурния в 7 РПУ и помолил за изпращане на екип на бърза помощ. Междувременно в хола на жилището била намерена дамска чанта, като съгласно Протокол № 3 в нея открили празно червено портмоне, сумата от седем лева, както и личната карта на ищцата Г. П. Г., която била предадена на лекарите от екипа на Бърза помощ. Около 12.15 часа лекарите са преценили, че следва да откарат госпожа Г. в болница. В 12.30 маса жилището е било заключено и запечатано, като вещите вътре били оставени на съхранение. Дамската чанта, заедно с найлонов плик с лични вещи са запечатани на място и занесени в район „М.“.

Съгласно протокол № 2 от същата дата, в кухнята на жилището са били намерени печка „Р.“, хладилник „Мраз“, кухненска маса и три стола, както и едно ниско столче, полилей, кухненска посуда, както и стара мокетена пътека. При огледа в южната стая са намерени маса, GSM – „М.“, сгъваем стол, както и един матрак. В северната стая служебните лица са описали легло, нощно шкафче, скрин, четирикрилен гардероб с надстройка, счупено бюро, матрак, ютия и сгъваем простор. В коридора- нисък шкаф и плафониера. В хола са открити два фотьойла, табуретка, стол, телевизор, уредба, скрин, секция, диван, пет стола, лампион, дървена поставка за цветя, кафе-машина, кухненски комбайн. В дрешника е била открита метална стълба. Шкафовете и гардеробите не са отваряни.

При пристигане на екипа на спешна медицинска помощ Г. Г. е намерена на земята в безпомощно състояние. Медицинският екип е извършил преглед на ищцата, но въпреки адекватното терапевтично поведение, не успява да я изведе от това състояние, което налага да бъде закарана в УМБАЛ „Света А.“- Неврологична клиника в тежко увредено общо състояние. За здравословното състояние на ищцата към него момент, както и за рязкото му влошаване и утежняване се съди от приложената по делото медицинска документация: Епикриза ИЗ №18465/06.10-11.10.2006г., УМБАЛ „Света А.“- С. АД, с диагноза- дислипидемия, артериална хипертония III степен, хипертонично сърце, абсолютна аритмия при предсърдно мъждене, захарен диабет II тип- неинсулинозависим, състояние след хипогликемична кома, исхемичен мозъчен инсулт /емболичен/ в басейна на лявата средна мозъчна артерия; Епикриза ИЗ № 12472/1332, УМБАЛ „А.“ с диагноза – хипертонична болест III ст. И.- стабилна стенокардия II- III ФК, умерена митрална инсуфициенция, лекостепенна трикуспидална инсуфициенция, лека пулмонална хипертония, персистиращо предсърдно мъждене- изострена хронична застойна сърдечна недостатъчност, захарен диабет II тип; Епикриза ИЗ № 22229/04.11-09.11.2009г. ., УМБАЛ „Света А.“- С. АД, с диагноза остър долен миокарден инфаркт, триклонова коронарна болест, синдром на Ф., артериална хипертония, захарен диабет 2 тип.; Епикриза ИЗ № 689/12.01-14.01.2010г. УМБАЛ „Света А.“- С. АД, с диагноза състояние след преживян МИ, триклонова коронарна болест, захарен диабет – ИЗТ, дислипидемия; епикриза ИЗ № 953/15.01-02.02.2010г. УМБАЛ „Света А.“- С. АД, с диагноза преживян МИ, хронично пресърдно мъждене, състояние след левостранна флеботромбоза; Епикриза ИЗ № 3604/19.02-11.03.2010г. УМБАЛ „Света А.“- С. АД, Клиника по кардиохирургия с диагноза дехисценция на стернум, перманентно ПМ; Епикриза ИЗ № 17811/25.06-30.06.2010г. ВМА, Клиника по кардиология с диагноза изострена хронична сърдечна недостатъчност, артериална хипертония и сл.; Епикриза ИЗ № 06675/28.03-05.04.2011г. УМБАЛ „Света А.“- С. АД, с диагноза остро гнойно възпаление на средно ухо, както и ЕР на ТЕЛК № 0482/28.02.2011г.

Действията по изпълнението на Заповед № 58-9/2001г. на Кмета на СО район „М.“ са обжалвани от Т. Б. Д. и Г. П. Г. с жалби от 09.10.2006г. и 11.10.2006г. В тях се сочи, че всички действия предприети от служебните лица са нищожни, не са били редовно призовани за датата на изпълнението съгласно изискванията на ГПК, служебните лица не са се съобразили с предоставения от ищцата болничен лист, като са предприели действия без годин документ за законно изваждане.

С писмения отговор на ответника по настоящото дело е представен протокол № 4 от 09.10.2006г., подписан от Т. Д. и трима служители, без да е посочено кои са те, както и кой е съставил протокола. В него е записано, че по молба на Т. Д. е отворен апартамент № 80 във вх.4, бл.345 за изнасяне на вещите на същата. В протокола са описани множество мебели.

С Решение № 6078 от 30. 12.2011г. Административен съд София- град, 25 състав отхвърля жалба вх. № 17671/04.08.2011г. на Е. Ц., като пълномощник на Г. П. Г. от [населено място] за отмяна на действията на органа по изпълнението на Заповед № РД-58-75/27.09.2006г. Съдът е приел, че действията по изземване на общинското жилище са извършени въз основа на влязъл в сила административен акт- Заповед № РД-58-75/27.09.2006г на кмета на район „М.“, като по делото не са ангажирани доказателства актът, въз основа на който е извършено изземването на имота да е бил

отменен по предвидения в закона ред, поради което същият е изпълнително основание по смисъла на чл. 46 З. (отм.), респективно чл. 268, ал. 1 АПК. Посочено е също, че към датата на извършване на действията по изпълнението, приложимата разпоредба на чл. 52 З. е предвиждала обжалване на действията по изпълнението само пред горестоящия административен орган, който се е произнесъл с писмо рег. № ЖН-94-00-139/10.11.2006г.

В приложеното адм. дело 13044/2012г. на ВАС е представено и определение № 11352 от 29.10.2008г. по адм. дело 12167/2008г на ВАС. С него е оставено в сила определение от 10.10.2007г. по адм. дело 4721/2006г. на СГС, с което е прекратено производството по жалбата на Г. Г. срещу протокол от 06.10.2006г. за изземване на процесния общински имот.

От показанията на свидетелката А. П. С. се установява, че през месец октомври 2006г., заедно с адв. Ц. и адв. Б., както и с още един починал свидетел са били до блока на ищцата. Свидетелката се качила на четвъртия етаж, ап. 80, като на вратата не е имало нищо. Споделя, че са видели как ищцата е изнесена с носилка от апартамента и е закарана в Окръжна болница. Там са отишли и свидетелите и са видели, че Г. Г. е изпаднала в кома.

Според показанията на свидетеля С. В. Б., служители от район „М.“ СО са разбили вратата на ищцата, като са опитвали да влязат в апартамента. Не помни коя година, било е есента. Последвала разпрания помежду им. Твърди, че е бил в Окръжна болница, където е била закарана ищцата, в безсъзнание, увита в одеяло.

От показанията на свидетелката В. В. К. се установява, че тя е присъствала на изземването. Касало се за една стандартна процедура по изземване на общинско жилище. Била е насрочена дата със заповедта за изземване. През 2006 г., 10 месец е била насрочена датата. На въпросната дата са отишли в 10.00 часа, трима служители на отдел „Общинска собственост“, двама полицаи и професионален ключар. Отишли са на място. Първоначално са длъжни да звънят, докато им отворят обитателите, за да имат достъп до жилището. Звъннали са продължително, даже чукали по вратата и в крайна сметка били длъжни да пристъпят към отваряне на жилището. Ключарят демонтирал патрона, но се оказа друг проблем, че вратата отвътре е подпряна с някакъв много тежък предмет. Видяли, че е скрин, имало е мъже на изземването, които са избутали вратата и са осигурили достъп до жилището. Влезли са вътре. Огледали са дали има или няма наематели. Влизайки в една от стаите, свидетелката видяла въпросната госпожа Г. на един матрак, легнала във видимо безпомощно състояние, неконтактна. Първото нещо било да извикат „Бърза помощ“. Полицайте са извикали „Бърза помощ“. Екипът е дошъл може би за 15-20 минути и са оставили лекарите да си вършат работата. Само те са влезли в стаята, служители на СО са излезли и са затворили вратата. Свидетелката разбрала от лекарите, че са се опитвали на място да и помогнат, да и дадат необходимите медикаменти. Една от лекарките казала, че свидетелката е трябвало да си пие хапчетата, но не ги е пила. Лекарите в един момент са излезли и са казали, че се налага ищцата да се хоспитализира и да я транспортират в болнично заведение. Никой не е присъствал в стаята, когато са я преглеждали лекарите. След това са изнесли ищцата в одеяло. Полицайте са намерили личната карата и са я предали на лекарите. Има отделен протокол, чантата с личните вещи е била описана от полицайте и е била оставена на отговорно пазене при служителите на СО, запечатана. След като са изнесли Г. Г. са я откарали в болницата, служителите на СО са останали в жилището и чак тогава са пристъпили към

изготвяне на протокол – опис на всички мебели. Стая по стая се описва, какви мебели, какви вещи има в присъствието на Полицията, на свидетели и на трима служители от отдела. След като са направили описа пак по процедура жилището се заключва, сменя се патрона задължително и се запечатва. Поставя се обявление, че вещите вътре ще бъдат на отговорно пазене в едномесечен срок. Жилището отвсякъде е залепено с лепенки по чл. 277 от НК, който си позволи да влезе в жилището носи наказателна отговорност. Всички процедури са били спазени. Свидетелката е подписала протоколи 1, 2 и 3, които са по делото. Личната карта се взема от лекарите на Бърза помощ. Без лична карта не могат да я приемат в болничното заведение. Записана е, за да имат данните, но иначе е предадена на лекарите. Полицайте са намерили личната карта и са я предали на лекарите.

От показанията на свидетелката М. И. Л. се установява, че тя е била на изземването. Присъствали са трима служители на Общината, двама полицаи и ключар. Когато отидат по принцип звънят, чукат, за да им отворят. След като никой не е отворил, ключарят се е намесил и е започнал да демонтира бравата. Вратата е била демонтирана, но не е могла да се отвори. Наложило се е полицаите със сила да отворят вратата и се е оказало, че вратата е затисната с шкаф. В една от стаите са видели госпожата легнала. Не е можело да се установи контакт с нея, не е реагирала на въпросите и по този повод Полицията извикала Бърза помощ. Дошъл е екипът на „Бърза помощ“, влезли са, опитали са се да дадат първа помощ на Г. Г. и след това са я изнесли. Повече от 10-15 минути е продължило чукането и опитите да отворят вратата. Ключарят също се е забавил, може би повече от 15 минути. В 10 часа е започнало самото изпълнение, свидетелката не може да каже в колко са успели да влязат. Свидетелката е подписала протокол 1, 2 и 3. Полицията е извикала Бърза помощ по радиостанцията, за да дойдат по-бързо. Почти веднага са извикали Бърза помощ, защото са разбрали, че не могат да установят контакт с госпожата.

Съдът кредитира показанията на свидетелите С. и Б., но същите не допринасят особено за изясняване на фактите по делото, доколкото те не са присъствали на принудителното изпълнение. Показанията на свидетелките Л. и К. съдът кредитира частично, при условията на чл. 172 ГПК и доколкото те кореспондират с данните от протоколите от изземването. Съдът не кредитира показанията на свидетелите в частта, в която те твърдят, че са открили ищцата незабавно след влизане в жилището и че са повикали веднага „Бърза помощ“. Напротив, изпълнението е осъществено, докато ищцата е лежала в една от стаите в безсъзнание и в състояние, опасно за живота. Този извод следва от обстоятелството, че изпълнението е приключило 15 минути, след като ищцата е откарана от екипа на С. в болница. Съдът намира, че не е възможно за 15 минути да бъде извършен опис на жилището, да се съставят протоколи, бравата да се смени, жилището да се затвори и запечата. Това означава, че действията по изпълнението са се осъществявали, независимо от тежкото и безпомощно състояние на ищцата. Служителите на общинската администрация са проявили нечовешко, бездушно и унизително отношение, продължавайки да изпълняват служебните си задължения при тези обстоятелства, при това и при представен болничен лист. Освен това, те не са извършили и надлежна проверка има ли хора в жилището, въпреки че

наличието на поставен скрин зад входната врата е било очевидно доказателство за това. Видно от протокол 2, към който препраща протокол № 1, служителите са описали първо вещите в кухнята и едва тогава са стигнали до южната стая, в която е лежала ищцата. През цялото време, в което осъществяващите принудителното изпълнение са правили опити да влязат в жилището и са описвали вещите в кухнята, ищцата е била в безсъзнание в една от стаите и се е нуждала от спешна лекарска помощ. Съдът приема, че линейката е пристигнала на адреса между 11.30 и 12.00 часа, след като в 12.15 ищцата е била откарана в болница. Обстоятелството, че медицинската помощ е оказана със закъснение, се установява и от обясненията на вещото лице, разгледани по-долу.

От заключението на назначената съдебно-медицинска експертиза, неоспорено от страните и възприето от съда като добросъвестно и обосновано се установява, че Г. Г. е била в крайно тежко общо състояние, докато служебни лица са извършвали опис на вещите в жилището и. Ищцата е била намерена от екипа на спешна помощ на земята в безсъзнателно съзнание. Установена е била хипогликемична кома- безсъзнателно състояние, обусловено от спадане на кръвната захар до 0 ммол, високо кръвно налягане 210/90 mmHg и аритмична сърдечна дейност. Била е закарана в УМБАЛ „Света А.“- Неврологична клиника в тежко увредено общо състояние с възстановено съзнание до сомнолентност, но с клинични изяви на мозъчен инсулт- умерена слабост на десни крайници и говорни нарушения - не можела да говори, да разбира и изпълнява по-сложни инструкции. Мозъчно-съдовият инцидент е бил реализиран в условията на множество рискови фактори - продължителна хипогликемия, екстремно повишени стойности на артериалното налягане, дислипидемия, ритъмни нарушения. С компютърна томография на главен мозък са били визуализирани две исхемични зони и несъответна на възрастта корова артрофия. Видно от консултацията с ендокринолог до този инцидент ищцата е била на лечение за захарния диабет с таблетки и е останала на такова съчетано с хранителен режим. В процеса на лечението още на следващия ден е отчетено възстановяване на говорните смущения и обратно развитие на двигателните нарушения до лекостепенни с възможност да ходи и да се обслужва самостоятелно за елементарни нужди. Здравословното състояние на Г. Г., в резултат на продължителния стрес от събитията, довели до извеждането и от жилището и продължаващите съдебни дела, се е влошило и утежnilo рязко в следващите години, с развитие на феморо-поплитаелна флемботромбоза вляво /2006г/, желязодефицитна анемия /2009г./, еутиреоидна струма I ст. /2009г./, тежка и честа метаболитна декомпенсация на захарния диабет с повишаване на стойностите на кръвната захар до 43ммол/л, наложило преминаване на високи дози инсулин, както и ускорено развитие на късен съдово-дегенеративен синдром с полиневропатия, ангиопатия, ретинопатия, хронична исхемична болест на сърцето с абсолютна аритмия при персистиращо предсърдно мъждене, с чести клинични изяви на изострена хронична застойна сърдечна недостатъчност, стенокардни пристъпи, кризисно повишаване на кръвното налягане при оптимизирана диуретична и антихепертензивна терапия, налагащи болнично лечение. На този терен през

месец ноември 2009г. е реализирала и миокарден инфаркт с уложнения, развили е и други сърдечни заболявания. Имплантиран и е постоянен кардиостимулатор. През 2010г. е направен коронарен байпас, пластика на митрална и трикуспидална клапа и последваща рефикция на стернума.

От поясненията на вещото лице в отговор на поставените му въпроси в съдебно заседание се установява, че е имало опасност за живота на ищцата. Х., т.е. ниската кръвна захар до нула е продължила достатъчно дълго, след като не е могло да се повлияе от действията на екипа на Бърза помощ. Съзнанието е частично възстановено, но не напълно. Вече при приемането в Окръжна болница са установени други рискови фактори, кризисно повишаване на кръвното налягане, ритъмни нарушения и от тая гледна точка би могло да се утежни инсulta. Всеки инсулт има двупосочно развитие. Понякога се възстановяват бързо, в други случаи независимо от лечението може да има неблагоприятен изход. При всяка хипогликемия, ако се вземе нещо сладко в момента, тогава не настъпват трайни промени в мозъка. Продължителното състояние на хипогликемия е довело до трайни промени в мозъка са с хронични изяви на мозъчен инсулт. До този момент ищцата е била на перорално лечение или непълноценно хранене, недостатъчно чест контрол на кръвната захар, защото всеки пациент, който е на някаква терапия със захарен диабет просто трябва да контролира по-често. Тук стресът е повлиял значително на организма, дал е резултат на организма, нарушава метастаза на организма и равновесието на организма и вече неадекватна реакция не може да компенсира своевременно. Трябва да се спазва строг режим, но при наличието на стрес, който нарушава равновесието на организма компенсаторните реакции не винаги се включват и не са адекватни. В случая тя е взела медикаменти, но храненията са нарушени, за да се получи този срыв. Тук имаме понижаване на кръвната захар до нула, което води до коматозно състояние. Ако се реагира веднага, веднага се извежда от това състояние, дори пациентите сами го знаят, като усетят прилошаване, притъмняване вземат нещо сладко и веднага излизат от това състояние и вече не остават трайни промени в мозъка. Това състояние е продължило достатъчно дълго, за да причини исхемични промени в мозъка. Тези три часа, които е била в безсъзнание е достатъчно дълго състояние на хипогликемията да причини промени в мозъка, оттам се получава и компенсаторно повишаване на кръвното налягане, защото се нарушава метаболизма на мозъка. В състояние на стрес човек не винаги реагира адекватно. Стресът при ищцата е хронично състояние, доста дълго време са се водили съдебни дела, то продължава и след това. Хроничното състояние на стрес, нарушавайки равновесието на организма има различни проявления от вътрешни органи, като най-рано се атакуват тези, които вече са засегнати и се появяват честите декомпенсации, както за захарния диабет, чести и тежки декомпенсации довели до преминаване на инсулиново лечение, след това инфаркт на миокарда. Това са остри състояния, които зависят от състоянието на стрес. Кризисно повишаване на кръвното налягане може да отключи нов съдов инцидент. Те са реализирани тези неща при нея. След този инцидент тя минава на инсулиново лечение, регистрирани са тежки метаболитни декомпенсации, вече с много високи стойности на кръвната захар, което е

наложило да премине в инсулиново лечение, след това сърдечният инфаркт вече е с риск за живота, наложило се е оперативно лечение. Тези заболявания от 2009 г. са следствие на хроничния стрес. До тогава няма такива регистрирани, тя е била за лечение за диабета в таблетна форма, хранителен режим, добре е компенсирала, няма регистрирани хипогликемии, т.е. на декомпенсация на захарен диабет. Имала е хронична и исхемична болест на сърцето с ритъмни нарушения, но инфарктът е реализиран след това.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди предвижда, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. В конкретния случай ищцата твърди, че са ѝ нанесени вреди от действия и бездействия на служители на СО район „М.“, осъществени при принудително изземване на общинско жилище на 06.10.2006г.

За уважаване на предявените иски ищцата следва да докаже по безспорен начин кумулативното наличие на следните предпоставки: че е претърпяла описаните в исковата молба вреди и че те са в пряка връзка с действието/ бездействието на служителите на СО район „М.“.

Непозволеното увреждане представлява сложен юридически факт, включващ следните елементи: деяние, противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и вредата. Отговорността на държавата и общините е обективна и вина в случая не се изследва. Деянието се разбира като конкретна външна проява на едно лице, изразено както в действие, така и в бездействие. То е противоправно, когато противоречи на правните норми.

Изземването на общинското жилище от ищцата на 06.10.2006г. действително е осъществено при наличие на изпълнително основание – влезли в сила заповеди за прекратяване на наемното правоотношение и изземване. Това обаче не е достатъчно, за да се направи извод за законосъобразността на изпълнението. Както е било установено и от други инстанции, ищцата е реализирала правото си да обжалва действията по изпълнението по реда на чл. 52 от Закона за административното производство, като по жалбите и се е произнесъл кметът на СО-район „М.“, с което процедурата за защита, предвидена в З. е приключена. В действителност, писмо ЖН-94-00-139/00 от 10.11.2006г. на кмета на СО-район „М.“ съдържа доводи за наличието на изпълнително основание, на надлежно връчена покана, на множество съдебни спорове между страните, но в него въобще не са обсъдени доводите на ищцата за незаконосъобразните действия на служителите на СО при самото изземване на жилището. Липсват каквито и да било доводи за незачитането на болничния лист, представен от ищцата преди започване на изпълнението. Същите констатации следва да се направят и по отношение на решение 6989/2011г. на АССГ, 25-ти състав. Макар да е постановил акт по съществуващото на спора, решаващият състав не е формирал мотиви по същество, а такива, свързани с недопустимостта на обжалването на действията по изпълнението.

Настоящата инстанция намира, че наличието на влязъл в сила административен акт, постановен на основание чл. 52 З. /отменен/ не дерогира правомощието на съда по чл. 204, ал.4 АПК да прецени законосъобразността на действията/бездействията, посочени като основание на исковата молба.

На първо място, този акт, както и решението на АССГ, 25 състав, са постановени по искането на ищцата за отмяна на изпълнителните действия, като действията и бездействията на служителите на СО, извършили изпълнението, не са обсъждани по същество.

На второ място, действията по изпълнението пряко се покриват от хипотезата на чл. 8, ал. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС), ратифицирана и в сила за България от 07.09.1992г. Съгласно цитираната разпоредба, всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот и на неговото жилище. Намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите. Освен това, съгласно чл. 6 от Конвенцията, всяко лице, при определянето на неговите граждански права и задължения има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона. Необжалваемостта на акта на горестоящия административен орган пред съд по отменената разпоредба на чл. 52 З. противоречи на разпоредбата на чл. 6 от Конвенцията и е равностойна на липса на ефективни средства за правна защита. В разглеждания случай ищцата е била лишена именно от ефективни средства за правна защита, като нито една административна или съдебна инстанция не е разгледала по същество нейните оплаквания за реализирано изземване на жилището при липса на надлежно уведомяване и при крайно влошено здравословно състояние.

Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (наричана за краткост Конвенцията) е подписана, ратифицирана и обнародвана от Република България, поради което по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България е част от вътрешното право и има примат при противоречие с норма от националното право. Член 8 от Конвенцията съдържа материалноправни разпоредби, които следва да се съобразяват от съда при преценката на законосъобразността на изпълнението на влезли в сила административни актове.

Правата, защитени от чл. 8, ал.1 на Конвенцията, не са абсолютни и могат да бъдат ограничавани при наличие на предпоставките в ал. 2, а именно - ограничението да е предвидено в закона, да е необходимо в едно демократично общество и да преследва една от изброените цели. Следователно, винаги при изземване на жилище от неговите обитатели, органите по изпълнението трябва да изследват дали тази мярка е необходима, подходяща и пропорционална. В случая мярката е необходима, защото преследва предвидена от закона цел – а именно да не се допуска

заемането на общински жилища от лица без правно основание. Мярката е подходяща, защото постига предвидената в закона цел. Съдът обаче намира, че мярката не е пропорционална. Иззето е общинско жилище от възрастна и болна жена. При това за датата на принудителното изпълнение тя е представила доказателства, че е временно нетрудоспособна, което само по себе си е достатъчно основание да се отложи изземването на жилището. Очевидно лишаването от място за живеене на възрастен и болен човек е в противоречие с принципите на Конвенцията, прогласени и практиката на Европейския съд по правата на човека. От представените по делото доказателства се установява, че принудителното изпълнение е осъществено без да се зачете представения от ищцата с молба вх. № ЖН-94-00-139/00 от 06.10.2006г. болничен лист, свидетелстващ за влошеното ѝ здравословно състояние, а от там и за невъзможността и да присъства на изпълнението и да ангажира защитата си. Нещо повече, изпълнението е протекло докато ищцата се е намирала в безсъзнание и се е нуждала от спешна медицинска помощ и не е прекратено дори когато това обстоятелство е било безспорно ясно за служителите на общинската администрация.

По изложените съображения съдът намира, че при изземване на общинското жилище служителите на общинската администрация са действали противоправно, в нарушение на чл.8 от Конвенцията.

Освен противоправно деяние, непозволеното увреждане предполага и вреда. Вредата представлява смущение, накърняване или унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Вредата е в причинна връзка с извършеното деяние, когато е пряка и непосредствена последица от него.

Претендираните от ищцата неимуществени вреди са в пряка причинно-следствена връзка с бездействието на служителите на район „М.“. Установява се по делото, че преди 06.10.2006г. датата на изпълнението за заповедта за изземване, ищцата е страдала от диабет, за който е приемала медикаменти и артериална хипертония. До този момент ищцата не е реализирала хипогликемии. В резултат на претърпения стрес при изземване на имота, състоянието на ищцата рязко се е влошило. От експертизата се установява, че медицинската помощ е осигурена със забавяне, близо три часа ищцата е била в безсъзнание, достатъчно дълго състояние на хипогликемията, за да причини промени в мозъка, оттам и компенсаторно повишаване на кръвното налягане. Служителите на СО район „М.“ не са прекратили действията по изземването въпреки състоянието на ищцата, въпреки предоставения болничен лист, видно, от който здравословното състояние на ищцата е нестабилно. В резултат на това стресът е повлиял на организма, нарушавайки равновесието му и атакувайки органи, които вече са засегнати. Влошеното здравословно състояние е довело до настъпването на трайни промени в мозъка, исхемичен мозъчен инсулт, сърдечни операции, множество усложнения и трайни промени в здравословното ѝ състояние, които са могли да бъдат избегнати при зачитане на болничния лист и отлагане на изпълнението, а част от тях и при навременна намеса на медицински екип на Бърза помощ.

С оглед характера на деянието и на увреждането и степента и

продължителността на претърпените страдания, съгласно разпоредбата на чл. 52 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, претендираното обезщетение за неимуществени вреди следва да се уважи за сумата от 40 000 лева за периода от 31.12.2006г. до завеждане на исковата молба – 14.06.2011г. Тази сума следва да се присъди, ведно със законната лихва, от датата на завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. В останалата част искът следва да се отхвърли.

Ищцата претендира и стойността на личните и вещи и разпиляната покъщнина. От Протокол № 1 от 06. 10.2006г., който представлява официален свидетелстващ документ, издаден от длъжностни лица в кръга на служебните им задължения по установените в закона форма и ред, се установява, че в жилището е имало печка „Р.“, хладилник „Мраз“, кухненска маса и три стола, ниско столче, полилей, кухненска посуда, стара мокетена пътека, маса, GSM – “М.“, сгъваем стол, един матрак, легло, нощно шкафче, скрин, четирикрилен гардероб с надстройка, счупено бюро, матрак, ютия, сгъваем простор, нисък шкаф, плафониера, два фотьойла, табуретка, стол, телевизор, уредба, скрин, секция, диван, пет стола, лампион, дървена поставка за цветя, кафе- машина, кухненски комбайн, метална стълба. За тези вещи съдът приема, че действително са били в жилището на ищцата по време на извършване на действията по изземването. Ответникът не е ангажирал доказателства, че тези вещи се съхраняват към момента или че са били надлежно предадени на ищцата П. от ответната страна Протокол №4 от 09.10.2006г. не представлява доказателство, че вещите, описани в него / маса холна- разглобена, шкафове от хола-скрин и секция, телевизор, уредба, шкаф от коридора, дрехи и лични вещи, кухненска посуда- дуралекс и порцелан, кафе машина, кристални сервизи, метална стълба от дрешника/ са предадени във владение на Т. Д. / за която по делото липсват доказателства, че е дъщеря на ищцата/. В протокола не е посочено кои са неговите съставители и кои лица са го подписали, поради което той не отговаря на изискванията на чл. 179 ГПК за официален свидетелстващ документ.

От претендираните от ищцата вещи, описани в списъка към молба от 16.03.2012г., само хладилник „Мраз“, два матрака, легло, гардероб с надстройка, два фотьойла, две табуретки и шест стола съвпадат с вещите, описани в протокол № 1. По делото липсват доказателства, че описаните от ищцата дрехи и други движими вещи са се намирали в жилището и са нейна собственост.

От друга страна, ищцата не е ангажирала и доказателства за стойността на претендираните от нея вещи, въпреки че с определението за насрочване на делото и е указано, че следва да докаже размера на вредите. Вещите не са налични реално, за да бъдат оценени. Поради това на основание чл. 162 ГПК, предвид обстоятелството, че искът е доказан по основание, съдът определя размера на имуществените вреди за вещите, описани по-горе на 1500 лв. В останалата част исковете за имуществени вреди са недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

На основание чл. 10, ал.3 ЗОДОВ, ответникът следва да понесе изцяло съдебните разноски, а именно 20 лв. държавна такса и 120 лв. - възнаграждение на вещо лице. Ищцата не е ангажирала доказателства за

реално изплатено адвокатско възнаграждение, поради което и претенцията в тази част следва да бъде оставена без уважение. Според Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. на ВАС адвокатско възнаграждение се присъжда тогава, когато страната е заплатила възнаграждението. По делото ищцата представя договор за правна помощ и съдействие, с който е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв., но в него не е указан вида и начина на плащане, не е и документално установен със съответните банкови документи. Ако възнаграждението е било заплатено в брой, това обстоятелство е следвало да бъде отбелязано в договора за правна помощ, за да може същият да придобие характера на разписка, за да се удостовери. При липса на такива доказателства, съдът не присъжда адвокатско възнаграждение. Ищцата не е представила и списък на разноските.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА, на основание чл.1 ЗОДОВ, Столична община да заплати на Г. П. Г. , адрес [населено място], [улица] сумата от **1500 лв** имуществени вреди, представляващи стойността на хладилник „Мраз“, два матрака, легло, гардероб с надстройка, два фотьойла, две табуретки и шест стола, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 15000лв и за стойността на останалите вещи по опис към уточнителна молба от 16.03.2012г.

ОСЪЖДА, на основание чл.1 ЗОДОВ, Столична община да заплати Г. П. Г., адрес [населено място], [улица] , чрез адв. Ц. сумата от **40000 лв** /четиридесет хиляди лева/ неимуществени вреди за периода от 31.12.2006г. до завеждане на исковата молба, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 60000 лв.

ОСЪЖДА Столична община, на основание чл. 10, ал.3 ЗОДОВ да заплати на Г. П. Г. съдебни разноски в размер на **140 лв.** /сто и четиридесет лева/.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: